

Прѣдъ този купувачъ стояла само една отворена книга.

Царьтъ, като го видѣлъ, помислилъ си, че съ тази книга лъжалъ чѣловѣцитѣ и го попиталъ: „*Защо стоишъ тука съ тази отворена книга и какво продавашъ?*“

— „Отворилъ съмъ тази книга и продавамъ мъдростъ“, отговорилъ продавачьтъ. — „Каква мъдростъ ще ми продадешъ“, попиталъ го на смѣхъ царьтъ. — „Само едно мъдро изречение имамъ за тебе“, отговорилъ продавачьтъ. — „Кажи ми това мъдро изречение и азъ ще ти заплащамъ, колкото искашъ.“ — Отъ мене ще купишъ само това: „*Прави, каквото правишъ и за сътнната му мисли!*“ За тази стока азъ сега не искамъ никакви пари, само ще ти ся моля, често да изговаряшъ това изречение; па даже и най-вѣрния ти другаръ, кога те посѣти, не забравяй да изречешъ това мъдро изречение.

Веднѣжъ неприятелитѣ на царя се стоворили да го убиятъ. За убиецъ подкупили неговия бръснарь. Бръснарьтъ билъ наученъ така: щомъ почне да го бръсне, да му отреже гръкланя.

Единъ день царьтъ повикалъ бръснаря да го бръсне. Бръснарьтъ се приготвилъ сега да изпълни обѣщанието си. Той обвинилъ царя съ кършитѣ и почналъ да заплажда бръснича си.

Царьтъ въ това врѣме се сътиль за мъдрото изречение и изговорилъ: „*Прави, каквото правишъ и за сътнитѣ му мисли!*“

Бръснарьтъ се растрѣпералъ, истървалъ бръсничьтъ, падналъ на колѣнитѣ прѣдъ него и почналъ да му се моли така: „Прости ме царю честитий! азъ не съмъ виноватъ, мене ме накарахъ твоитѣ неприятели!“ Отъ думитѣ на бръснаря, царьтъ разбралъ, че е имало заканване противъ неговия животъ и че за убиецъ билъ опредѣленъ неговия бръснарь.

Царьтъ чакъ тогава се сътиль, че наистина отъ кни-